

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Τὸ γεγονός καὶ ἡ φιλοσοφία τῆς καταλλαγῆς.

Τὸ γεγονός τῆς δι' ἐξιλασμοῦ καταλλαγῆς κεῖται ἐν τῇ βάσει τῆς ὅλης Χριστιανικῆς διδασκαλίας ἀπὸ Γραφικῆς ἀπόψεως.—Τρεῖς ἀπόψεις τοῦ ζητήματος.—Ἡ οὕτω καλουμένη «Ὁρθόδοξος ἀποψις», ἡ «ετεροδόξος ἀποψις», ἡ Γραφικὴ ἀποψις, ἣτις συνάπτει καὶ συναρμολογεῖ ἀμφοτέρας.—Ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως ἀντίπαλος τῆς ἀληθείας τοῦ παρόντος ζητήματος.—Ἡ ἐξιλέωσις καὶ διαλλαγή τῆς Θείας δικαιοσύνης γεγονός τετελεσμένον.—Ἡ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας συνδιαλλαγή ἐν τῷ ἐπιτελεσθῆναι.—Ἡ πρὸς τὸν κόσμον διαλλαγή μέλλουσα.—Τὰ μεγάλα καὶ τελικὰ ἀποτελέσματα ὅσπερ ὁ Μεσιτικὸς Θρόνος καὶ Βασιλεία θέλουσι σχολάσει. Σελ. 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ πρωτογενὴς τῆς καταλλαγῆς.

Ὁ Παντοδύναμος Ἰεχωβά.—Ὁ Σωτὴρ τῶν ἁμαρτωλῶν, διὰ Χριστοῦ.—«Ἄξιός ἐστι τὸ Ἄρνον». — «Ὁ Αὐθύπαρκτος». — Ὁ «Ἐγὼ» εἰμι.—Ψευδῆς τις παράδοσις.—Βασιζομένη ἐπὶ πλαστογραφίας.—Ἡ ἐνότις τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ Γραφικῶς ἀποδεικνυμένη.—Ἡ ἐν ταῖς Γραφαῖς χρῆσις τῆς λέξεως Ἰεχωβά καὶ τοῦ τίτλου Κύριος.—Ἡ λέξις Θεὸς ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ.—Ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ.—Ἡ ἐναρμόνιος Γραφικὴ μαρτυρία.—«Ὁ Ἐωρακῶς ἐμὲ ἑώρακε τὸν Πατέρα». — «Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ». — «Ἡμῖν εἰς Θεὸς, ὁ Πατήρ, καὶ εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός». Σελ. 38

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

Ὁ μεδίτης τῆς καταλλαγῆς.—Ὁ Μονογενής.

Τίς οὗτος — Ὁ Λόγος, Θεός. — Ὁ Μονογενής τοῦ Ἰεχωβά. — Ἡ μαρτυρία τῶν Γραφῶν.—«Ὅς πλούσιος ὢν». — Πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμι.—Ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.—«Ὁ Ἰεχωβά μὲ εἶχεν ἐν τῇ ἀρχῇ». — «Ὁ Λόγος ἐγένετο σὰρξ». — Οὐχὶ ἐνεσαρκιώθη.—Ἐταπεινώσεν ἑαυτόν.—«Αὐτὸς δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὢν» — Οὐδέμινα προσποίησις εἰς τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν.—Ἡ πολιτεία ἢ διαγωγή οὐ Κυρίου ἡμῶν οὐχὶ ἀπατηλή.—Ὅσιος, ἄκακος, κευχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν. Σελ. 100

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὁ Μεδίτης τῆς καταλλαγῆς. — Ὁ ἀμίαντος.

Φαινομενικῶς διαμαχόμενα Γραφικὰ χωρία συμβιβαζόμενα. — Τὸ περι-
ἀσπίλον συλλήψεως τῆς Παρθένου Μαρίας Παπικὸν δόγμα οὐδαμοῦ
στηριζόμενον. — Ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ, διάφορος τῆς γεννήσεως τῶν
ἀμαρτωλῶν, ἦν οὐσιώδης διὰ τὴν θείαν προδιάταξιν. — Ἄλλως οὐδε-
μία ἀπολύτρωσις ἦν δυνατή. — Τὰ τελευταῖα πορίσματα τῆς Ἐπιστή-
μης ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὸ πρωτόπλασμα. — Ὁ Λόγος
ἐγένετο οἶρξ. — Γεννηθεὶς ἐκ γυναικός, καὶ μ' ὄλον τοῦτο ὡν ἀμίαν-
τος. — Πῶς ἢ μὴ τελεῖα μήτηρ ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ καὶ ἐγέννησῃ τὸν
ἀμίαντον. — Ἡ αὐτὴ ἀρχὴ οὕσα ἐν ἰσχύει καὶ εἰς ἄλλους χαρακίησας
τοῦ θείου σχεδίου, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται ἐπὶ τῶν Γραφῶν. **Σελ. 118**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

**Ὁ Μεδίτης τῆς καταλλαγῆς. — Ὅμοιωθεὶς τοῖς ἀδελφοῖς
καὶ «συνπαθήσας τοῖς ἀσθενείαις ἡμῶν».**

Τινες εἶπὼν «οἱ ἀδελφοὶ του». — Εἰς τί συνίστατο ἡ ὁμοιότης. — Πῶς
ἐπειράσθη κατὰ πάντα. — Καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν. — Πλὴν χωρὶς ἀμαρ-
τίας. — Οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ πειρασμοί. — Ἡ πρὸς τοὺς ἡμετέρους πει-
ρασμοὺς ὁμοιότης αὐτῶν. — Τινὲς τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο «νὰ πλα-
νήσωσιν, εἰ δυνατόν, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκλεκτούς». — Ὑπὸ ποίαν ἔννοιαν
ἐτελειώθη (ἐγένετο τέλειος) ὁ Κύριος, ἡμῶν δ' ἂ τῶν παθημάτων —
Καίπερ ὡν υἱός, ἐντούτοις ἔμαθεν ὑπακοήν — Τίτι τρόπῳ ἐγένετο ἐν
ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας. — Καὶ μ' ὄλον τοῦτο χωρὶς ἀμαρτίας. —
«Αὐτὸς τὴν ἀσθενείαν ἡμῶν ἔλαβε. — Πῶς «συνεπάθησεν». **Σελ. 131**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

**Ὁ Μεδίτης τῆς καταλλαγῆς. — Υἱὸς τοῦ Δαβὶδ καὶ
κύριος τοῦ Δαβὶδ**

Τίτι τρόπῳ Υἱὸς τοῦ Δαβὶδ. — Ἡ γενεαλογία τοῦ Ἰωσήφ μέσῳ τοῦ
Σολομῶντος. — Ἡ γενεαλογίαι τῆς Παρθένου Μαρίας μέσῳ τοῦ Νά-
θαν. — Ἡ ταπεινώσις τῶν ὑψηλῶν, ἢ ἐξύψωσις τῶν ταπεινῶν. —
Πόθεν ὁ τίτλος τοῦ Χριστοῦ ὅπως γένη Κύριος τοῦ Δαβὶδ. — Τίτι
τρόπῳ ἦν ἀμφότερα, «γένος τε καὶ εἰσα τοῦ Δαβὶδ». — Ἡ ἔννοια τοῦ
τίτλου αὐτοῦ, «Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». — Πῶς ἐξηραλλίσθη
αὐτῷ, καὶ τίτι τρόπῳ ἐφαρμοσθήσεται. — Τίνες εἰσὶ τέκνα τοῦ Χρι-
στοῦ — Ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ἀδελφοὶ» αὐτοῦ. — Τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. . . . **Σελ. 160**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

**Ὁ Μεδίτης τῆς καταλλαγῆς. — Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Τι ὁ τίτλος οὗτος δὲν ἐννοεῖ. — Τί ἐννοεῖ. — Αἱ τιμαὶ τοῦ τίτλου ἀναμ-**

φισβήτητοί, Οὐδείς ἄλλος δύναται νὰ προβάλλῃ ἀξιῶσιν ἐπ' αὐτοῦ. — Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ὁ κόσμος βλέπει αὐτόν — Ἡ γνώμη τοῦ Πιλάτου περὶ αὐτοῦ, ἡ γνώμη τοῦ Ρουσσώ, κοὶ ἡ τοῦ Ναπολέοντος. — Ἡ σημασία τῶν φράσεων, « Δὲν εἶχεν ὠραιότητα ὥστε νὰ ἐπιθυμῶμεν Αὐτόν. — Τόσον ἦτο το πρόσωπον αὐτοῦ ἄδοξον ». — Διακρινόμενος μεταξὺ μυριάδων ». — « Αὐτὸς εἶναι ὁλως ἐπιθυμητός ». Σελ. 184

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Τὸ Μέδον τῆς Καταλλαγῆς. — Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος. — Τώρα, κοὶ κατὰ τὸν Χιλιετηαῖωνα — Διάφορα περιγραφικὰ ὀνόμοια τοῦ ἁγίου πνεύματος. — « Πνεῦμα ἀγάπης ». — « Πνεῦμα ἀληθείας », κτλ. — Ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὸ ἀνόσιον Πνεῦμα, ὅπερ εἶναι, Πνεῦμα φόβου » « Πνεῦμα πλάνης », κλπ. — Ἀ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἐφαρμοζόμεναι. — Ἡ σημασία τῆς λέξεως « Πνεῦμα ». — « Ὁ Θεὸς πνευμά ἐστι ». — Οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα. — Χορίσματα τοῦ Πνεύματος. — Ἡ μεταμορφωτικὴ δύναμις τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τὸ Πνεῦμα ἐν μέτρῳ, καὶ ἄνευ μέτρου. — « Τὸ Πνεῦμα τοῦ κόσμου », Ἀνίχριστος. — Ὁ μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀγών. — Μάχαι τοῦ Πνεύματος ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν ἁγίων. — Τὸ Πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἐπιποθεὶ πρὸς φθόνον. — Διδακτοὶ τοῦ πνεύματος — Ὁ Παράκλητος, ὁ παρηγορητής. — Αὐτὸς ὁδηγήσει ἡμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἠθειαν, καὶ εἰς πλήρη καταλλαγὴν. — Ἡ ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος οὐχὶ ὀλγωτέρα σήμερον, ἀφ' ἧς ἐποχῆς τὰ θαυματουργικὰ χαρίσματα ἔπαυσον. Σελ. 201

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Τὸ Βάπτισμα, ἡ μαρτυρία καὶ σφραγίς, τοῦ Πνεύματος τῆς Καταλλαγῆς.

Τὸ Βάπτισμα τοῦ Πνεύματος, ἐν μόνον. — Εἰς τρία μέρη. — Ἡ σημασία τοῦ βαπτίσματος τούτου. — « Αἱ κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ». — Ἐτερον βάπτισμα τοῦ Πνεύματος ἐπαγγελλλόμενον. — « Ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ». — Ἡ σημασία τούτου. — Προσευχὴ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος. — Οὐδεμία εἰρήνη μετὰ τοῦ Θεοῦ ἄνευ ταύτης — Ἐλάχιστοι γνωρίζουσι ἂν ἔχωσι ταύτην, ἢ οὐχί. — « Εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζω ». — Πῶς δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πνεύματος. — Διαφοραὶ διακονιῶν. — Ἡ μαρτυρία τοῦ Πνεύματος. — « Ἁγιασμένοι ἐὰν τοῦ Πνεύματος ». — « Πλήρεις Πνεύματος. — « Ἡ σφραγίς τοῦ Πνεύματος ». — « Ἡ ἐπαγγελία » τὴν ὁποῖαν τὸ Πνεῦμα σφραγίζει. — Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεως. — Τὸ ὑψιστον κροσὸν ὑπὲρ δέον νὰ ἐπιτευχθῇ. — Καὶ διατηρηθῇ. Σελ. 250

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τὸ Πνεῦμα τοῦ ὁμοφρονισμοῦ.

Τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς πιστοῖς Του ἐκβάλλει τὸ πνεῦμα τοῦ φόβου. — Τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐν γένει ἀνυγίεις, νοσοῦν διανοητικῶς τε καὶ φυσικῶς. — Ἡ ἔννοια καθ' ἣν τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Πνεῦμα σωφρονισμοῦ. — Αἱ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο παράγουσαι ἐνέργειαι. — Αἱ μαρτυραὶ καὶ ἀποδείξεις τοῦ Πνεύματος τοῦ σωφρονισμοῦ. Σελ 307

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τῆς Καταλλαγῆς. — Ὑποτιθέμεναι ἀντιρρήσεις ἐξεταζόμεναι

Γραφικὰ χωρία, κατὰ τὸ φαινόμενον ἀντιφάσκοντα, ἐξεταζόμενα. — «Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε». — «Μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον». — Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας. — Ὁ Παράκλητος — «Ἐπλήσθησαν Πνεύματος ἁγίου». — Ψεύδεσθαι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. — Πειράζειν τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου. — Ἡ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου ἀμαρτία. — «Εἶπε τὸ Πνεῦμα». — «Ἐδοξε τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ». — «Οὐκ εἶασε τὸ Πνεῦμα». — «Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διαμαρτύρεται». — «Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους». — Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διδάσκαλος. — «Χρῆμα ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου» — «Τὸ Πνεῦμα ἐντυγχάνει διὰ στεναγμῶν. — Τίνοι τρόπον τὸ Πνεῦμα ἐλέγχει τὸν κόσμον. — Ἐν τούτῳ γινώσκεται τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ» ἀπὸ τοῦ «πνεύματος; του Ἀντιχρίστου». Σελ. 325

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Τὸ Ἀντικείμενον τῆς Καταλλαγῆς. — Ὁ Ἄνθρωπος.

Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος; — Ἡ οὕτω καλουμένη «ὀρθόδοξος ἀπόκρισις. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀπόκρισις. — Ἡ ἀπόκρισις τῶν Γραφῶν. — Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. — Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου. — Ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ. — Σύγχυσις συνεισὶς ἐσφαλμένης μεταφράσεως. — Ἡ πολλαπλασίασις τῶν ψυχῶν. — Τί ἐστὶ «Σιεὸλ», καὶ «Ἄδης», ἐνθα πᾶσαι αἱ ψυχαὶ μεταβαίνουνσι κατὰ τὸ μεταξὺ θανάτου καὶ ἀναστάσεως διάστημα; — Αἱ Γραφικαὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος διακηρύξεις ἰδιαίτερος ἐκάστη ἐξεταζόμεναι. . . . Σελ. 374

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἐλπίδες περὶ αἰωνίου ζωῆς καὶ Ἀθανασίας, Ἐξασφάλισθαι διὰ τῆς Καταλλαγῆς

«Αἱ ἀιάνερμοι ἀποκαραδοκίαι ἢ ἐλπίδες τῆς στεναζούσης κτίσεως.» — Δὲν ὀποτελοῦσιν ἀποδείξεις. — Αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τὸ ἔργον τῆς

ἐξιλεώσεως, ὡς ἀποδείξεις — Διάκρισις καὶ διαφορά. — Εἶναι ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἀθάνατος, ἢ κέκτηται ἐλπίδα μόνον ὅπως γένηται ἀθάνατος; — Εἶναι οἱ ἄγγελοι ἀθάνατοι; — Εἶναι ὁ Διάβολος ἀθάνατος; — Ἡ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου εἰς φῶς ἀχθεῖσα ζωὴ καὶ ἀθανασία. — Αἱ ἐν τῇ Γραφῇ Ἑλληνικαὶ λέξεις ἀφθαρτος, καὶ ἀφθαρσία — Ἐν τίνι ἐγκρίεται ἡ διαφορὰ τῆς ἐλπίδος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ κόσμου. . . . Σελ. 474

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἡ ἀνάγκη τῆς καταλλαγῆς. — ἡ Ἄρα.

Ἡ «ἄρα» παρὸν τι κακόν, καὶ οὐχὶ μέλλον. — Ποῦ καὶ διατὶ ἡ φθορὰ ἐπῆλθεν εἰς πάντας. — Πότε ἡ κατὰ τῆς ἁμαρτίας ὀργὴ αὐτῆ τοῦ Θεοῦ θέλει παύσει. — «Φύγετε», «διασώθητε», τώρα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. — Ἡ Ἐξιλέωσις καὶ Καταλλαγὴ ἀναγκαῖα, συνεπεὶα τοῦ παρὰ Θεοῦ υἱοθετηθέντος σχεδίου. — Ὁ ἀνθρώπος παράδειγμα διὰ τε τοὺς ἀγγέλους καὶ τὴν μέλλουσαν κτίσιν. . . . Σελ. 502

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ἄντιλυτρον ὑπὲρ πάντων». Ἐ μόνη βᾶσις πρὸς Καταλλαγὴν.

Ἡ Καταλλαγὴ ἀδύνατος ἄνευ ἀντιλύτρου. — Ἐξησφαλισθη, ἀλλὰ δὲν ἐξεβιάσθη — Τὸ νὰ ἀναδειχθῆ Λυτρωτῆς ἦν χάρις, εὐνοια. — Ἡ οσημασία τῶν ὄρων ἀντιλυτρον καὶ ἀπολύτρωσις. — Ὅποιον ἀντιλυτρον ἐπληρώθη ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου — Ἡ οὕτω ἐξασφαλισθεῖσα δικαιοσύνη ἐκ πίστεως. — «Τιμῆς ἠγοράσθητε.» — Ὑπὸ τίνος; — Ἐκ τίνος; — Πρὸς τίνα σκοπόν; — Πῶς ἡ ἀγάπη συνέπραξε πρὸς τὴν δικαιοσύνην. — «Τὸ ὑπὲρ πάντων ἀντιλυτρον» δὲν ἐλήφθη πάλιν ὀπίσω. — Τὰ πατρικὰ δικαιώματα τοῦ πρώτου Ἀδάμ ἐξαγορασθέντα ὑπὸ τοῦ δευτέρου Ἀδάμ. — Τὸ ἀντιλυτρον δὲν ἀποτελεῖ συγχώρησιν. — Ὁ θάνατος τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀποτελεῖ ἀντιλυτρον — Ἐσφαλμένα ἐπιχειρήματα τῶν θεωριῶν τῶν Universalists. — Ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐδεσμεύθη, δὲν ὑπεχρεώθη διὰ τοῦ ἀντιλύτρου. — Τὸ μόνον ὄνομα. — Ἡ μέθοδος τοῦ Μεσίτου προδιατυπωθεῖσα ἐν τῷ Μωϋσῇ — Ἄντιλυτρον, Ἀποκατάστασις. — Ἦν θάφορον τι σχέδιον δυνατόν; Σελ. 523

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ἡ Διακονία τῆς καταλλαγῆς.

Ἡ διακονία αὐτῆ ἐδόθη εἰς τὸ Βασιλεῖον ἱεράτευμα ἢ Βασιλικὸν ἱερατεῖον. — Τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ χρισθέντων ὅπως κηρύξωσι περὶ τῆς Καταλλαγῆς. — Διατὶ αἱ χαροποὶ αὐταὶ ἀγγελίαι δὲν ἐκτιμῶνται.

— Τὰ ἀποτελέσματα τῆς Διακονίας. — Διωγμοὶ καὶ δόξα. — Τίνι
τρόπῳ ἡ διακονία αὕτη εἶναι δοκιμασία τῆς πισιότητος. — Μόνον
οἱ πιστοὶ δύναται εὐχῶσι μέρος εἰς τὸ μέλλον ἔργον τῆς καταλ-
λαγῆς Σελ. 604